

Ὁ Ματθαϊκὸς Ἐπίσκοπος Κήρυκος Κοντογιάννης Εἶναι «Παλαιομερολογίτης Οἰκουμενιστὴς»

Ὁ κ. Κοντογιάννης, ὁ πρῶτος ἀπατεῶνας που ἐματέωσεν τὴν ἔνωσιν τῶν Γ.Ο.Χ. τὸ 1971 με τὸν πόλεμον που ἀνήγειρε ἔναντι τῆς κανονικῆς χειροθεσίας, νομίζοντας ὅτι ἦτο τάχα «ἀναχειροτόνησιν» καὶ ὅτι ἡ Σύνοδος «ἔπεσε» καὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδεχθῆ ὅτι «ἔσφαλον», δὲν ἐσταμάτισεν ἐκεῖ. Μαζὶ με τὸν Ἐλευθέριον Γκουτζίδην ἔλαβεν τὴν κυριαρχίαν τῆς Ματθαϊκῆς Συνόδου διὰ τρεῖς δεκαετίαι, ξεγελόντας τοὺς Ματθαϊκοὺς βάσει τῆς «συστηματοποιήσεως τῆς ἐκκλησιολογίας». Ὅταν ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας καὶ ὀλόκληρη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδιώξουν τὸν κ. Κοντογιάννην (φερόμενον ὡς Ἐπίσκοπον Κήρυκον) ἐκ τῆς θέσεώς του ὡς γραμματεὺς τῆς Συνόδου, καὶ ὅταν ἀφόρησαν ἐπίσης τὸν κ. Ἐλευθέριον Γκουτζίδην, οὗτοι οἱ δύο ἀπατεῶνες ἀνέγειραν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνδρέου, πάλιν ὡς πάντοτε ἀναφερόμενοι εἰς τὴν δῆθεν «προδοσίαν» περὶ «χειροθεσίας», τὸ ἴδιον ἐπιχείρημα που ἐχρησιμοποίησαν τὸ 1977 διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἡγεσίαν τῆς Ματθαϊκῆς Συνόδου.

Ὅμως δὲν κατέφεραν νὰ ξεγελάσουν τὸ πλήρωμα τοῦ Γνησίου Ὁρθοδόξου λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὴν 14^{ην} Μαΐου 2005 ἐποίησαν ΣΧΙΣΜΑ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διότι οἱ ἀπατεῶνες τόσο ἐλαφρὰ καὶ περαστικὰ θεωροῦν τὸ ἔγκλημα τοῦ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ. «Δὲν συμφωνεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὀλόκληρη ἡ Σύνοδος καὶ τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν καὶ ἱερέων; Δὲν πειράζει, θὰ κάνουμε ΣΧΙΣΜΑ διὰ νὰ κυριεύουμε μόνοι μας, καὶ ἔστω μία χιλιάδα πιστοὺς νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν θὰ περνούμε ἄνετα, καὶ θὰ πέρνομεν τὸν μισθὸν μας ἀπὸ τοὺς Ποντίους τοῦ Μενιδίου που δὲν καταλαβένουν τίποτα διὰ τὰ θέματα ταῦτα, καὶ θα κτίζομεν τὰς ἐπίγειας περιουσίας μας, ἔστω καὶ ἂν θα μᾶς περιμένει ἡ αἰῶνιος κόλασις.»

Καὶ τί ἦτο ὁ λόγος που ἐποίησεν ΣΧΙΣΜΑ ὁ Κήρυκος; Διότι, κατὰ τὴν γνώμην του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνδρέας, οὗτος ὁ Ἅγιος ἄνθρωπος που εβασανίστηκε καὶ ἀγωνίστηκε ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος καὶ ἐποίμανε τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ὡς Ἐπίσκοπος ἐπὶ 50 περίπου ἔτη, καὶ 30 ἔξ αὐτῶν ὡς Ἀρχιεπίσκοπος, τάχα ἔπεσεν εἰς τὸν δῆθεν «Παλαιομερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν». Ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ **ΙΔΙΟΣ Ο ΚΗΡΥΚΟΣ** πιστεύει καὶ βασιζεται εἰς τὸν «Παλαιομερολογιτικὸν Οἰκουμενισμόν» καὶ ἔφτιαξε καὶ τὴν «Σύνοδό» του βάσει αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος! Διότι ἐνῶ ἔμαθε ὅτι οἱ Ρουμάνοι δὲν εἶχαν ἀποστολικὴν διαδοχὴν σύμφωνα με τὴν Γκουτζιδικὴν «ἐκκλησιολογίαν» ἐχρησιμοποίησεν εἰσήγησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

«Ἀθηνῶν» Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη (!!!) διὰ νὰ δεχθεῖ τοὺς Ρουμάνους χωρὶς χειροθεσίαν. Ἴδετε λοιπὸν τὴν εἰσήγησιν:

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον θέμα, ἦτοι τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Ἀφοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν προκυψάντων στοιχείων, καὶ τῶν προσκομισθεισῶν πηγῶν, τὰς ὁποίας ἠδυνήθημεν νὰ συγκεντρώσωμεν, ἐξητάσθη διεξοδικῶς καὶ τὸ β' θέμα, δηλαδή τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ρουμανικὴν Ἐκκλησίαν, ἣ ὁποία μετὰ τὸ 1924 ἐδοκιμάσθη δεινῶς, ἀπὸ τοὺς διωγμούς καὶ τὴν ἔλλειψιν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, μέχρις ὅτου τὸ 1967 ἦλθεν ὁ Ἐπίσκοπος Βίκτωρ, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νὰ ποιμάνῃ τὴν Γνησίαν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ρουμανίας, καὶ ἀφοῦ ἔγινε πολὺς λόγος διὰ τοὺς Ἐπισκόπους οἱ ὁποῖοι τὸ 1948 ἐχειροτόνησαν τὸν Ἐπίσκοπο Βίκτωρα Λέου εἰς τὸ Μόναχον τῆς Γερμανίας, δηλαδή τοῦ Σεραφεῖμ, τοῦ Στεφάνου καὶ τοῦ Φιλίππου, περὶ τῶν ὁποίων δὲν προέκυψεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὅτι εἶχον καθαρὰν Ὁμολογίαν - Ἐκκλησιολογίαν καὶ προπάντων δὲν εἶχον τὰς χειροτονίας των παρ' Ὀρθοδόξων, κατόπιν προσεκτικῆς μελέτης, προσευχῆς καὶ συνέσεως καὶ ἐπικαλεσθέντες τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ἀφοῦ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐργαζόμεθα διὰ τὴν ἔνωσιν μετὰ μιᾶς Ἐκκλησίας, ἣ ὁποία παρέμεινε καὶ διεφύλαξεν ἀκεραίαν τὴν Παρακαταθήκην τῆς Ὀρθοδόξου Ὁμολογίας τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀποκλείσαμεν τὴν περίπτωσιν νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ οὐσιαστικόν τοῦτο θέμα τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ χειροθεσίας, ἣ ὁποία ἀφορᾷ σχισματικούς, οὔτε καὶ διὰ συγχωρητικῆς εὐχῆς.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου τῆς Ρουμανικῆς γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸ ὠμοφόνιον τοῦ Ἐπισκόπου Βίκτωρος, ἐπ' οὐδενὶ δύναται νὰ κριθῇ ἀρνητικά, οὔτε καὶ νὰ κατακριθῇ, διότι τοῦτο τὸ ἔπραξαν ἐν συνειδήσει ὅτι ἀναφέρονται εἰς Ὀρθόδοξον Ἐπίσκοπον. Μάλιστα ἡ ἐνέργεια αὕτη συνάδει μᾶλλον μὲ τὴν ἀγωνίαν των καὶ τὸν ζῆλον των νὰ διαφολάξουν τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὁμολογίας των καὶ τὴν βεβαίαν συνείδησιν, ὅτι αὐτοὶ εἶναι τὸ «μικρόν ποιμνιον» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει πάση θυσίᾳ νὰ διαφυλαχθῇ καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ὁμολογιακὴν του πορείαν. Ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἐπιβραβεύσῃ αὐτούς, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς χειροτονίας αὐτὰς ὡς Κανονικὰς καὶ Ὀρθοδόξους καὶ ἐπιβεβλημένας καὶ νὰ τὰς ἐπικυρώσῃ κατὰ τὴν Κανονικὴν τάξιν καὶ τὴν διηνεκῆ πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας.

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν κατὰ τάς ἐν Ἑλλάδι συνεδριάσεις προέκυψεν καί ἡ ἄποψις, ὅτι «ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὡς θεῖος καί ἱερός θεσμός (ὄργανον), κατευθυνομένη ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δύναται νά θεραπεύσῃ τό ἀσθενές καί νά προσεπικυρώσῃ δι' ἀποφάσεώς της τήν χειροτονίαν τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, τοῦ Βίκτωρος Λέου, ἀπό τήν ὁποία (χειροτονία) ἔχει τήν Ἀποστολικήν Διαδοχήν, ἡ Γνησία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας».

Ἐπίσης συνεφωνήθη ὅτι τό ὄλον θέμα θά ὀλοκληρωθῆ καί θά ἐπισφραγισθῆ, ἀφοῦ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ὑπό τόν Σεβ/τον κ. Γερόντιον, μεταφέρει ἅπαντα τά συζητηθέντα ὡς καί τήν παροῦσαν ὁμόφωνον Ἀπόφασιν, κασί θά ἐνημερωθοῦν τό ἐκεῖ ποιμνιον, καί κατόπιν θά συνταχθῆ καί ἡ ἐπίσημος Πράξις – Ἀπόφασις ἀναγνωρίσεως καί προσεπικυρώσεως τῆς χειροτονίας τοῦ Ἐπισκόπου Βίκτωρος. Αὕτη θά πραγματοποιηθῆ κατὰ τήν τέλεσιν τοῦ πρώτου ἐπισήμου συλλειτούργου».

Δηλαδή ἐνῶ ὁ Ἐπίσκοπος Κήρυκος ἀπεκάλυψεν ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι που ἐχειροτόνησαν τόν Ἐπίσκοπον Βίκτωρα Λέου ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ οὔτε τήν Γκουτζιδικήν «ὁμολογίαν» οὔτε «ἀποστολικήν διαδοχήν» καί παρ' ὄλο που δέν ὑπάρχουν οὔτε χειροτονιτήρια, τοὺς ἐδέχθη τοὺς Ρουμάνους ΧΩΡΙΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ καί ΧΩΡΙΣ ΟΥΤΕ ΣΥΓΧΩΡΕΤΙΚΗΝ ΕΥΧΗΝ!!! Ἐνῶ διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς καί τῶν Ἀκακιακῶν ἀπαιτεῖ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ ὡς εἶδος ἀναχειροτονίας!!! Δηλαδή διὰ τόν Κήρυκον «ὄλα ἀπαγορεύονται καί ὄλα ἐπιτρέπονται», φτάνει νά ἔχει τό κέφι!!! Ἐάν δύναται με ἀπλὸν συλλεΐτουργον νά ἐνωθῆ με τοὺς Ρουμάνους που δέν ἔχουν (κατὰ τήν Γκουτζιδικήν «ὁμολογίαν») οὔτε ὁμολογίαν, οὔτε ἀποστολικήν διαδοχήν, τότε ΤΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ εἶχαν νά δημιουργήσουν τό σχῆμα τους κατὰ τὸ 2005 λόγω τοῦ δῆθεν «παλαισημερολογιτικοῦ οἰκουμενισμοῦ» καί διατὶ δέν πράττουν τέτοια ἐΝΩΣΙΝ με τήν Ἀκακιακὴν Σύνοδον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσσοστόμου Κιούση (εἰς τήν ὁποῖαν ἀνήκουν 80% τοῦ πιστοῦ λαοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος); Διατὶ ἀπαιτοῦν «χειροθεσίαν» εἰς τοὺς Ἀκακιακοὺς καί Ρώσους, ἐνῶ τὸσον χαλαρὰ καί ἐλαφρὰ ἐδέχθησαν τοὺς Ρουμάνους; Βεβαίως διότι ἐχρειασθήσαν τοὺς Ρουμάνους διὰ νά δημιουργήσουν τήν «Σύνοδό» τους καί νά μετατρέψουν τό μικρὸ τους σχῆμα εἰς «Πανορθόδοξον Σύνοδον». Βεβαίως, ἔτσι ἐργάζονται οἱ ἀπατεῶνες καί δημιουργοὶ τῶν σχισμάτων!!!

Καί ἀκόμη δέν ἐσταμάτησε ἐκεῖ ὁ κ. Κήρυκος Κοντογιάννης. Ἀλλὰ κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 2009 ΑΓΙΟΠΟΙΗΣΕ ἓνα Ἱερομόναχον τοῦ

Πατριαρχίου Ἱεροσολύμων!!! Ἰδοῦ ὁ «Παλαιοημερολογιτικὸς Οἰκουμενισμὸς» εἰς ὅλην του τὴν πληρότητα!!!

Ὁ κ. Κήρυκος ἐγνώριζεν πολὺ καλὰ ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Ἰωάννης Ἰωνᾶ ὁ Χοζεβίτης ἐχειροτονήθη ἱεροδιάκονος τὸ 1947 καὶ ἱερομόναχος τὸ 1948 ἀπὸ Ἐπίσκοπον τοῦ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα ἔγγραφο, οὔτε ἓνα κείμενον τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωάννου που ἀποδείχνη ὅτι ἐχώρισεν καμμίαν φορὰν ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον. Μᾶλλον ἔμεινε στὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων δι' ὅλην του τὴν ζωὴν καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη παρὰ κληρικῶν τοῦ Πατριαρχείου!!! Ποτὲ δὲν ἔλαβεν καμμίαν χειροθεσίαν διὰ νὰ καλύψει τὸ γεγονὸς τῆς χειροτονίας του ὑπὸ Ἐπισκόπου τοῦ Πατριαρχείου, διότι δὲν εἶχεν καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἱερωσύνης του, καὶ ἱερουργούσε μέχρι τελευταίας του ἀναπνοῆς!!!

Ἰδέτε ἓνα ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου (+1960) ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τοῦ κ. Κηρύκου Κοντογιάννη:

Ὁ π. Ἰωάννης λειτουργὸς τοῦ Υψίστου

Εκεῖνον τον καιρό, ἦταν προϊστάμενος στη ρουμανική ἐκκλησία των Ἱεροσολύμων ὁ ἀρχιμανδρίτης Βικτωρίνος, που εἶχε γνωρίσει τον πατέρα Ἰωάννη στην μονὴ Νεάμτς καὶ, χωρὶς νὰ τον ρωτήσῃ, ἔγραψε στον πατριάρχη Νικόδημο νὰ πείσῃ τον πατριάρχη Ἱεροσολύμων νὰ χειροτονήσῃ ἱερέα τον πατέρα Ἰωάννη για τη ρουμανική σκῆτη του Ἰορδάνη, ἡ οποία τιμάται στον Ἅγιο Ἰωάννη το Βαπτιστή. Ὁ πατήρ Ἰωάννης δύο φορές εἶχε προτραπεί νὰ χειροτονηθεῖ διάκονος, μια στο Τούρνο και μια δευτέρα στη μονὴ Νεάμτς, ἀλλὰ δε δέχτηκε. Ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐνέκρινε τη χειροτονία καὶ στις 13 Μαΐου του 1947, μῆμη της Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας, χειροτονήθηκε ἱεροδιάκονος ἀπὸ τον ἀρχιερέα Εἰρήναρχο. Στις 14 Σεπτεμβρίου του ἴδιου χρόνου χειροτονήθηκε ἱερομόναχος καὶ ηγούμενος της ρουμανικής ἐκκλησίας του Ἰορδάνη. Ἡ χειροτονία ἐγίνε στο ναὸ του Παναγίου Τάφου.

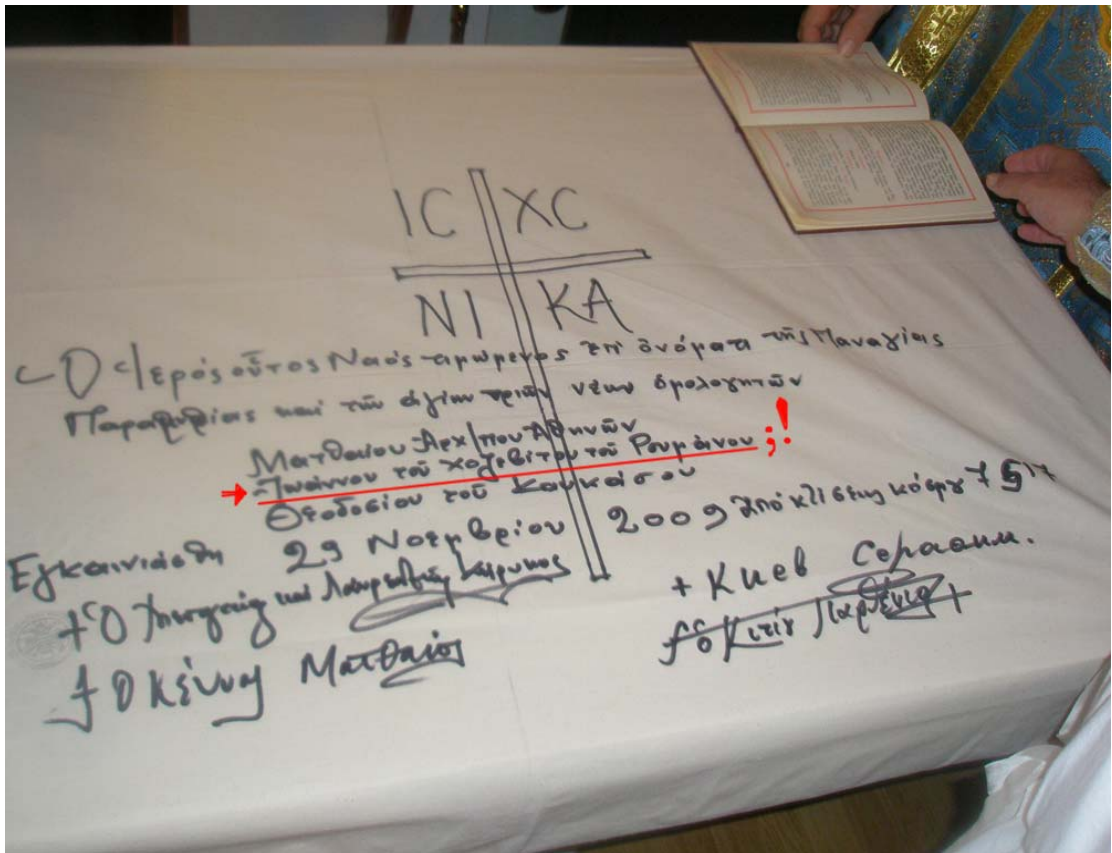
Μετὰ τη χειροτονία, ὁ ἐξαρχος της ρουμανικής ἀποστολῆς συνεχῶς ἀνέβαλε νὰ τον στείλῃ στον Ἰορδάνη. Ὁ πατήρ Ἰωάννης του εἶπε πως στα Ἱεροσόλυμα, στην πόλη, δε μένει καὶ γύρισε πίσω στη μονὴ του Ἁγίου Σάββα. Βλέποντας την καινούρια κατάσταση, ὁ ἀρχιμανδρίτης Βικτωρίνος τον φέρνει πίσω καὶ τον ἀφήνει νὰ φύγῃ στον Ἰορδάνη χωρὶς ὅμως νὰ του δώσει κάποια υλικὴ βοήθεια ἢ τροφή. Ὁ πατήρ Ἰωάννης πήγε στον Ἰορδάνη μαζί με το μαθητὴ του μεγαλόσχημο Ἰωαννίκιο.

Σύμφωνα με τὴν «ἐκκλησιολογίαν» τοῦ κ. Γκουτζίδη καὶ τοῦ κ. Κοντογιάννη, ὁ Ἱερομόναχος Ἰωάννης ὁ Χοζεβίτης δὲν ἦτο μέλος τῆς «αἱρέσεως» τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ»;;; Τότε πῶς καὶ ὁ Κήρυκος Κοντογιάννης μαζί με ὀλόκληρη τὴν «Πανορθόδοξον» Σύνοδόν του ἐδέχθησιν νὰ ΑΓΙΟΠΟΙΗΣΟΥΝ τὸν (κατὰ τὴν γνώμην τους) «αἱρετικὸν»;;; Βεβαίως πάλι με τὸ ἐπιχείρημα «ὅλα ἀπαγορεύονται καὶ ὅλα ἐπιτρέπονται», διότι σύμφωνα με τὴν κακόδοξον πλάνην τῶν Γκουτζιδικῶν, ἢ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐξαρτάται ἀπὸ τὰ κέφια τοῦ

Κηρύκου, καὶ αὐτὸς καθοδηγεῖ τὴν ἀγιαστικὴν χάριν ὅπου θέλει, μέχρι καὶ στὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων!!! Ἀλλὰ τὸ νὰ ἔχουν χάριν οἱ Ρώσοι Διασπορᾶς ἢ οἱ Ἀκακιακοὶ ἢ οἱ Νικολαῖται ἢ οἱ Γρηγοριανοὶ, τοῦτον «ἀποκλείεται» ἐφόσων δὲν γουστᾶρει ὁ Κήρυκος νὰ φυσίση τὴν χάριν κατ' ἐκεῖθεν! Ἴδου καὶ φωτογραφίας ἐκ τῆς ἀγιοποιήσεως τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου ὑπὸ τοῦ Κηρύκου τὸν Νοέμβρ. 2009:

Ίδέτε καὶ τὸ ρεπορτάζ τοῦ κ. Ἀντωνίου Μάρκου:

«Τὴν 29η Νοεμβρίου 2009, κατὰ τὰ **ἐγκαίνια** τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἡσυχαστηρίου Παναγίας Παραμυθίας Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς, μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἀρχιερέων τῆς ἀπανταχοῦ Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, **ἡ Ἁγία Τράπεζα ἀφιερώθηκε** καὶ στοὺς τρεῖς νέους Ὁμολογητές τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τὸν 20ο αἰ. δηλαδή στὸν ἁγ. Θεοδοσίω τοῦ Καυκάσου (+ 1948, τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῶν Κατακομβῶν), στὸν ἁγ. Ματθαῖο ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν (+ 1950, τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος) καὶ στὸν ἁγ. **Ἰωάννη τὸν Χοζεβίτη τὸν Ρουμάνο** (+ 1960, τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας). **Ἡ ἀφιέρωση ἔγινε μέ τὴν σύμφωνο γνώμη τῶν Ἀρχιερέων πού συμμετείχαν στὰ ἐγκαίνια (Σεβ. Μητροπ. Μεσογαίας Κηρύκου, Κέννας Ματθαίου, Κιέβου Σεραφεῖμ καὶ Κιτίου Παρθενίου), ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπουσιαζόντων Μπακάου Κασσιανοῦ καὶ Βράντσεα Γεροντίου.** («Ἡμεροδείκτης 2010», ἔκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος). **Ἡ μνήμη τοῦ ἁγ. Ἰωάννη τιμᾶται τὴν 5η Αὐγούστου.**»

Ὁ κ. Κήρυκος πιστεύει ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπόλεσεν τὴν θείαν χάριν ἀπὸ τὸ 1924, ἐνῶ ταυτόχρονα πιστεύει ὅτι κάπως «ἠβρέθη» ἡ χάρις κατὰ τὸ 1948 εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου, καὶ ἔτσι τελοῦσε ἔγκυρα μυστήρια καὶ ἦτο Ὁρθόδοξος παρόλο που ἐδέχθη χειροτονία ἀπὸ Ἐπίσκοπον τοῦ Πατριαρχείου!!! Δηλαδή, δὲν ὑπάρχει ἡ θεία χάρις μέχρι νὰ «ἀποφασίσῃ» ὁ ἴδιος ὁ κ. Κήρυκος 61 ἔτη ἀργότερον καὶ νὰ τὴν «δωρίσῃ»!!! Αὐτὴ ἡ θεωρία ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀγιάζει μόνο «ὅπου θέλει ὁ Κήρυκος» ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΑ, ἀλλὰ μία σατανικὴ, ἐγωϊστικὴ καὶ βλάσφημος κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «Κηρυκολογία». Εἶναι ἐκκλησιολογικὴ αἵρεσις με βάσιν ὄχι τοὺς Ἁγίους Πατέρες ἀλλὰ τὰ ἐγωϊστικὰ κέφια ἐνὸς πλανημένου ἀνθρώπου, τοῦ Κηρύκου Κοντογιάννη, που ἐπὶ 30 ἔτη ἀπαγορεύει τὴν ἔνωσιν τῶν Γ.Ο.Χ. λόγω δῆθεν «Παλαισημερολογιτικοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἐνῶ τώρα ξεσκεπάζεται ὁ λόγος τοῦτος ὡς ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΒΑΣΙΜΟΣ, ἀφοῦ «Παλαισημερολογίτης Οἰκουμενιστής» εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΚΗΡΥΚΟΣ!!!